

Saját gondolatok a kölcsönkönyvtárról.

Irta: Pásztor Józsefné.

Valamikor, boldogemlékű magánzó-koromban sokat tépelődtem azon, hogy hogyan képes valaki föntartani kölcsönkönyvtárat. Ha az embernek könyvei vannak és ha különösen olyan sok könyve van, hogy azokat együttesen tulás nélkül lehet megfizetni a könyvtár titulusával, akkor mindent csinál a könyveivel, olvassa, nem olvassa, ahol az olvasást abbahagyta, a lapot behajtja, a kötetet megrongálja és még mi egyebet, de kölcsön — nem ad könyvet. Nekem legalább mindig ez volt az életfelfogásom. A magyarázata egyszerű. Kölcsönkapott könyvet még az sem ad vissza, aki más

kölcsönt, eselleg még pénzkölcsönt is visszaad. Mit fűztem tovább ezeket a gondolatokat? Ellen-sége voltam a kölcsönkönyvtárnak. Nagyot néztem tehát, amikor egy szép napon nemcsak azt hallottam meg, hogy a Délmagyarország kölcsönkönyvtárat akar létesíteni, hanem azt is, hogy nekem kell majd ezt a kölcsönkönyvtárat berendezni és vezetni. Asszonyokkal nagyobb csoda is történt már, vállaltam a megfizető meg-bizást. Berendeztem a kölcsönkönyvtárat, megrendeltem a könyveket. Egy és fél év óta gyara-pítom az anyagot és tapasztalataim alapján ma azt nem értem, hogy hogyan lehet valakinek más könyvtára, mint kölcsönkönyvtára. No de ezzel senkinek sem akarok agít adni. A konkurren-ciából is megárt a sok és végül is a Délma-gyarország kölcsönkönyvtára elég nagy, elég jól összeállított és elég jól szervezett, a kiszolgálás pedig eléggé figyelmes ahhoz, hogy egy ember-öltön belül senkinek eszébe ne jusson kölcsön-könyvtárat alapítani, viszont mindenki tartsa kö-telességének hozzánk tagul belépni!

**A budapest-vidéki
főkapitányság
hires symphonikus**

**rendőr
zenekarának
hangversenye**

**a
Kass
Kávéházban**

folyó hó 29-én.

Kezdeté este 9 órakor.

Kölcsönzsások

958 kaphal k
Bakay E. Szeged, Hid ucca 2.

KERÉKPÁROSOK!

Soha nem létezett olcsó árban vásárolhatnak: Elsőrendű gumikat, alkatrészeket, felsze elcséket óriási választékban. Tessék meggyőződni! Kerékpárok részlete is! 816 SZÁNTÓ LAJOSNÁL, Reform. palota, gőzfürdővel szemben.

Kertész József

elsőrendű női szabósága Szeged, Kárász ucca 8. sz. alatt.
Eredeti párisi modelljei állandóan megtekinthetőek.

897

A jövő generáció.

Irta: Tonelli Sándor.

Azt hiszem, mostanában az orvosok vezet-nek az elkeseredésben. A napokban beszéltem egy orvos barátommal, aki számokkal bizonyította, hogy a négy egyetem Magyar-országban annyi új orvost termel, hogy a be-tegek gyógyítása helyett az orvosok egymást lesznek kénytelenek felfalni.

Véleménye szerint esztendőkönn keresztül nem volna szabad új orvosokat rászabadítani az országra. Hogy az ügyvédek jórésze már évek óta nem ügyvédi munkából, hanem ügynökös-ködésből és tudom is én, még miből él, szintén a köztudomású sajnálatos tények közé tartozik. Hivatalos helyen foglalkoznak azzal a gondolattal, hogy ezen a bajon a meglevő numerus clausus mellett még egy új numerus clausus behozatalával segítsenek, amely megállapítja az ügyvédi mesterséget űzők maxi-mális létszámát. Mérnökök mondják, hogy a lecsökkentett kis országban már nincsen meg a gépész- és villamossági mérnökök elhelyezkedési lehetősége. A középiskolai külön felvételi vizsgálatok rendszere már néhány év előtt megbukott, de azért szüntelenül halljuk és olvassuk, hogy túlságosan sokan tódulnak a középfokú oktatási intézetekbe és valamelyes szelekciót kellene alkalmazni. Baj van az ugynevezett lateiner pályák körül és mint ilyenkor történni szokott, a haruspexek hangoztatják, hogy az ifjúság menjen a jobb megélhetést biztosító gyakorlati pályákra.

Ugyanakkor azonban a saját szűkebb mes-terségemben homlokegyenest ellenkező dol-gok jutnak a tudomásomra. Azok, akik a kereskedelmi iskolát végezték, elmennek iroda-segéd-tízstínek, forgalmi adóellenőrnek, vagy egyáltalán nem tudnak elhelyezkedni. Van felsőipariskolát végzett növendék, aki kavi-csot hord. A kereskedelemügyi miniszter el-utasítja a fogtechnikusok kérelmét, akik limi-tálni akarják szakmájukban az alkalmazható inasok számát. A magántisztviselők és keres-kedelmi alkalmazottak országos szövetségé-nek egyik vidéki fiókja a kereskedő tanon-cokra szeretné kimondatni a numerus clausus valamelyes formáját. A szociáldemokraták az egész vonalon harcot folytatnak az ugyneve-zett inastyénység ellen. Az erdészeti főiskola nevelem az erdőmérnököket, az alsófokú erdészeti iskolák az erdőőröket és Magyarországnak — nincsenek erdei. Ugy látszik, a bajok a gyakorlati pályák mezején is jelentkeznek.

Természetes, hogy mindenki a saját mes-terségének, vagy a hozzá közel álló foglal-kozásonak szemüvegén keresztül látja a dol-gokat. A lateiner panaszkodik, a gyáros azt mondja, hogy megromlott a konjunktúrája, a kereskedő saját állítása szerint esztendőkö őla vesztésre dolgozik, a kisipar tele van pa-naszokkal, a munkás elégedetlen. Minden megállapításnak a refrénje pedig az, hogy sem ennek, sem annak a pályának nincse-nek kilátásai. A fiatalok menjen más pályára. A sarkunkat pedig tapossa az új nemzedék, amely elhelyezkedést keres, de csak bölcs tanácsokat kap, — ellenkező irányban. Külö-nösen ilyenkor, az iskolai év végeztével érez-zük ennek az állapotnak a lehetetlen voltát, mikor diplomát aranyosóje van a főiskolá-kon és a pályaválasztás problémái izgatják a szülők ezreit és lízezeireit.

Hol van ilyen megállapítások után az igaz-ság? Vagy mindenütt, vagy sehol. Igaza lehet mindenkinek, aki azt mondja, hogy pillanat-nyilag túltömöltség van a saját pályáján, de nincs igaza senkinek, aki mesterséges korlá-

tozásokat akarna állítani akár a tanulás bizo-nyos ágai, akár bizonyos pályákon való el-helyezkedés elé. Lehet, hogy az orvosok sokan vannak, de bizonyára nem természetes, hogy legyenek városok, ahol minden ötszáz lakosra esik egy orvos, viszont százával van-nak falvak az országban, amelyek teljesen közegészségügyi gondozás nélkül állanak. Lehetnek, akik sokallják a négy egyetemet ebben a kis országban és félnek a lateiner-proletariátus szaporodásától. Dehát csakugyan olyan tulkuultúralt már ez az ország, hogy nem fér rá több emberre az egyetemi mű-veltség? És hogy lehet az, hogy mikor az összes tudományos pályákon túltelmeleds-ről panaszkodunk, egész sor olyan tantárgy van, melyre nincsen szaktanár? Olyan nagy ve-szedelem-e, ha majd nekünk is lesznek tanítóink, akik egyetemet végeztek, mint az napirenden van Finnországban, vagy Német-országban? És mért volna képtelen az a gondolat, hogy a jövő iparos-generációjának egy bizonyos hányada az érettségi birtokában állana neki mestersége elsajátításának? Higgye el akárki, minden sértő melléki nélkül mondom, hogy nekem a diplomás paraszt gondolata nagyon szimpatikus. Kevesebb benne a tótágas, mintha valaki pusztán a kaptafe, vagy a kukoricafosztó horizontjáról akarja igazgatni az ország sorsát.

Nincs senki, aki nálam jobban átérzné azokat a bajokat és nehézségeket, melyek az életet még ki sem próbált új generációra neheznek. De látván a panaszok és sirámok általános voltát, nem tudom osz-tani azok felfogást, akik majd erről, majd ar-ról a pályáról akarják elhessegetni az oda törekvőket. Amit cselekszenek, abban lehet ugyan aggodalom a jövő generációjáért, de legfőként a saját harcuk a nagyobb darab kenyérért. Ne félse senki a fiatalságot az iskolától, beleértve ebbe a fogalomba az ele-mit, középiskolát és egyetemet egyaránt. A tanulás és tudás irtózatos erő és hatalom és a szellemi alapok megadása hihetetlen érté-ket jelent még azokban a mesterségekben is, ahol a halásukat talán nem is lehet kimu-tatni és bebizonyítani. Higgye el akárki, nálunk is, másutt is az iskola fogja megoldani a többtermelés kérdését a mezőgazdaságban és iparban egyaránt, viszont a gazdasági pályák-nak a megerősödése fog teremteni új elhe-lyezkedési alkalmakat a szorosan vett szel-lemi foglalkozások és lateiner pályák köré-ben is.

A viszonyok nehezek, az igaz. De a fiatal-ságot, az utánunk következő új nemzedéket nem csüggeletségére, hanem optimizmusra kell nevelni. Nekünk szabad aggódni a sor-sán, de az új generációt nem szabad a kilá-tástalanság állandó hirdetésével az élettől el-reltenteni. Elvégre mit tudhatjuk mi, hogy mi lesz három, négy vagy öt esztendő múlva? Ahogy össze tudott omlani minden néhány esztendő előtt, ugyanugy jobbra is fordulhat-nak a viszonyok. Az élet nem egyéb, mint örök megújulás. Befelé aggodalommal, de kifelé ennek az örök megújulásnak a hité-ből fakadó biztató szóval kell ilyenkor, is-kolaév végeztével utjára bocsájtani az új ge-nerációt.

BÁRTFA GYÓGYFÜRDŐ

Klimatikus gyógyhely. Vérszegényeknek, női bajok ellen, idegseknek, rheumá-soknak és a légzőszervek hurutjainál a legkiválóbb orvo-sok által javulva. — Teljes napi pénzle a fő-szezonban Kc 35.— Csehszlovákia lego csobb für-dőhelye. Uj csehszlovákia menetrend szerint elsőrangú vasúti összeköttetés és visszautarásnál itten 50% vasúti kedvezmény. Kérjen prospektust: IGAZGATÓSÁG BARDIOVSKÉ KUPELE (Bártfa). 8 816